

BIG Challenge

Erbij zijn is meemaken

Wilma Wolters

Ijskoud. Emotioneel. Mooi. Pijn. Een belevenis. Saamhorigheid. Verdriet. Warm. Fysiek zwaar. Indrukwekkend. Dat alles een week lang, dwars door elkaar heen. De tien leden van het geitenteam in de BIG Challenge en hun helpers zitten bij elkaar om na te praten over die zeven dagen in Frankrijk.

Eerste BC-geitenteam ooit

Foto: Alp d'Huzes

Het geitenteam 2018 was het eerste geitenteam ooit dat aan BIG Challenge meedeed. Dit jaar bestond het team uit Arianne Berkhof (lopen), Anton van der Bruggen (fietsen), Kathelijne de Graaff (teamcaptain, fietsen), Christiaan Hagestijn (fietsen), Martien Mattheeuwse (lopen), Christian Meerman (lopen), Sander Ruesink (fietsen), Anja Verhoeven (lopen), André Wouters (lopen) en Mieke van Zon (lopen). Het team heeft een bedrag opgehaald van

46.973 euro, en is daar, zeker als nieuw team, heel tevreden mee. Alle teams die aan BIG Challenge meededen hebben gezamenlijk 1.049.917 euro kunnen doneren. De totale opbrengst van Alpe d'Huzes ligt in 2018 op 11.300.000 euro. Wil je in 2019 teamcaptain worden van het geitenteam dat meedoet aan BIG Challenge of als deelnemer plaatsnemen in dat team? Dan kun je je melden bij Marco Schoenmakers, m.schoenmakers@agrifirm.com

Big Challenge is op één dag zo vaak mogelijk (maar maximaal zes keer) de 1.860 meter hoge Alp d'Huez op, met zijn 21 bochten en hellingen van wel 11 procent. "En dat vond ik met de auto al een hele klim", zegt Arianne Berkhof. Van tevoren geef je op hoe vaak je de berg denkt te beklimmen, met de fiets of lopend. Alle tien geitenteamleden hebben hun doel gehaald, of zelfs meer. Voor de een was dat tweemaal de berg op lopen (eenmaal lopen duurt gemiddeld zo'n 3,5 tot 4 uur), voor de ander zesmaal de berg op fietsen (1,5 tot 2 uur per keer). Ze kunnen dus trots zijn op hun persoonlijke overwinningen. Maar daar gaan de verhalen niet over op deze napraatavond. Ze hebben het over het feit dat ze de geitensector gepromoot hebben, en over de saamhorigheid die ze voelden bovenop de berg.

Winegums en pannenkoeken

Toch vinden ze het allemaal moeilijk om te omschrijven hoe het nou precies is, meedoen aan BIG Challenge. Anja Verhoeven: "Het is mooi, het is indrukwekkend. Je hoort zoveel verhalen van mensen die ook iemand hebben verloren aan kanker. Maar het is niet zwaar-moedig. Soms emotioneel, dat wel. En het is gezellig, we hebben samen ook veel lol gehad." Dat beamen alle teamleden. Zo herinnert Ingrid van der Bruggen zich het föhnen van de sokken en schoenen van haar man Anton, een aantal keren die week. "Alles om het team te helpen." Mieke van Zon zou zo weer terug willen. "De saamhorigheid, de sfeer is zo overweldigend. Je voelt je gesteund." Haar broer André Wou-

Gezamenlijk werden ballonnen opgelaten, vaak voorzien van emotionele teksten.

Anton van der Bruggen krijgt een Hermannetje tijdens de saamhorigheidsrit.

Foto's: Gerard van Zon en Willemien de Groot

ters: "Ik vond het emotioneel zwaarder dan fysiek. Maar daarom nog wel mooi." Teamcaptain Kathelijne de Graaff voegt toe dat het hele event goed georganiseerd is. "En het leeft ook in het dorp daar. In een aantal bochten staan dorpsbewoners om winegums, bananen, pannenkoeken of bijvoorbeeld komkommers uit te delen. Bovendien organiseerden zij een barbecue voor alle deelnemers."

Allermooiste

De teamleden vonden de saamhorigheidsbijeenkomst het mooist. Elke deelnemer kan dan een ballon oplaten met zijn eigen verhaal of tekst. "Wat je daar hoort, dat raakt je. Als al die ballonnen met die verschillende verhalen de lucht ingaan, dat was wel het heftigste moment." Daarnaast maakten de spandoeken met foto's en soms datums van nog geen twee weken geleden diepe indruk op de teamleden.

Ook de saamhorigheidsrit was een bijzondere ervaring. Dat is de laatste klim waarbij iedereen elkaar helpt om te finishen. Hier zie je de Hermannetjes, vernoemd naar initiatiefnemer van de BIG Challenge Herman Houweling: de duwtjes in de rug voor iemand die het nodig heeft. Anton van der Bruggen kan erover meepraten. "Ik had opgeschreven dat ik tweemaal tegen de berg op zou fietsen. Maar eigenlijk wilde ik het vier keer doen. Toen ik de derde keer boven kwam, dacht ik: ik ga nooit meer. Maar Ingrid zei tegen me dat ik spijt zou krijgen als ik niet voor de vierde keer zou gaan. Toen ben ik toch de vierde keer gegaan. Ik heb veel Hermannetjes gekregen, anders had ik het

ook niet gehaald. Toen het klaar was kon ik niet meer zitten, niet meer staan, ik heb drie kwartier op een brancard gelegen, in folie ingepakt omdat ik het zo koud had. Daarna ben ik naar huis gestrompeld. Wonder boven wonder voelde ik me de volgende dag weer goed." Elk geitenteamlid heeft ook zijn persoonlijke redenen om deel te nemen. Anja Verhoeven dacht dat ze de dood van haar broer in 2014 verwerkt had. "Maar toen ik de berg opliep heb ik gehuild. Ik heb in die week mijn broer

bijvoorbeeld al aan een koeienteam." De teamleden hebben hard hun best gedaan om geld binnen te harken. Dat lukte onder andere op open dagen met de verkoop van de Goats are cool-shirtjes en -handdoeken, geitenburgers en geitenijs. Op die manier heeft de geitensector zich goed laten zien en van zich laten horen.

Volgend jaar

Het hele team hoopt van ganser harte dat er volgend jaar weer een geitenteam meedoet.

'Ik heb drie kwartier op een brancard gelegen'

intensiever herinnert." Het geldt voor alle deelnemers: op de berg voel je steun bij je verlies.

Allermoeilijkste

Het verzamelen van het benodigde geld om te mogen starten (vanuit KWF is dat 2.500 euro per deelnemer, BIG Challenge heeft als streven gemiddeld 5.000 euro per deelnemer) vonden alle teamleden een behoorlijke opgave. "Het past niet helemaal bij ons, je handje ophouden. Bovendien was het geitenteam nieuw en bleek de markt al behoorlijk verzadigd. Veel bedrijven waar je aanklopt doneren

Want dat is goed voor de promotie van de geitensector. Maar dit team slaat even een jaar, of meer, over. "Je moet veel trainen en veel geld bij elkaar halen. Het was leuk om te doen en het geeft zeker voldoening dat het allemaal gelukt is. Maar het is wel ontzettend druk. Ik loop met mijn werk een half jaar achter, denk ik", zegt Anton van der Bruggen. Achter de schermen wordt er al gewerkt aan een geitenteam voor 2019. "Het is een belevenis. Je moet er bij zijn, dan maak je het mee."